

הרוחות, אחת מרמויות המפתח של פרידקו פליני. שחקנית דרקדנית מופלאה זו מגלמת את דמותה של יצאנית קטנה, שפגעי החיים כולם, הנוחתים עליה בקביעות, אינם מצליחים להכניע את האופטימיים שלה ואת עצם האושר לגלות שאחרי הנפילה היא שוב בחיים.

*** **הלאסופין** (פרז, ארצות הברית, מוצג גם בחיפה) — קומדיה ישנה ומסורפת משנת 1941, שהכל קורה בה כלי התראה מוקדמת. הגיבורים עוברים מעלי לה לעלילה, שולפים בדיחות מן המותן ומגלגלים בהנאה על תעי שיתיהקולנוע. מוצג יחיד במינו, שגם הבימאי ה"ס פוטר לא חזר עליה מעולם.

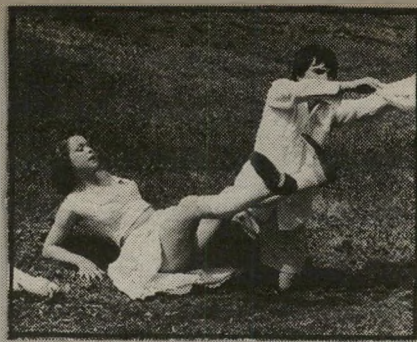
*** **סכס, שקרים וזידיאר פייס** (צפון, ארצות הברית, מוצג גם בחיפה ובירושלים) — תרגיל מבכר בשחיות מלוכלכות בין פר לקייט מוחם, אשתו הצוננת, גיסתו המתירנית וידידו האימפוטנט המי איין נשים על חוויותיה המיניות. הבימאי, סטיבן סודרברג הצעיר, מצטייר תמונה מאלפת של מוסר שנות ה-90.

חדר חובה לראות

תליאביב: סיפור קצר על אהבה, לילות כבירים, הבהלה לרחב, סכס, שקרים וזידיאר פייס, בגלל המילחמה היא, הלאופין, קפה בגוד. היא לא יכולה בלי זה. **חיסה:** קפה בגוד, סכס, שקרים וזידיאר פייס, לילות כבירים.

תליאביב:

*** **סיפור קצר על אהבה** (לב, פולין) — הריבר השישי מתוך עשרת הדיברות לפי קוויטשקו קישלובסקי הוא סיפור על מוסר ואהבה, חסד והקרבה. טר מק בן 19 מאוהב נואשות במגדה שכנתו שבעת החיים והניסיונות. הוא עוקב אחריה בעזרת מישקפת, נוסח החלון האחורי של אלפרד היצ'קוק, ומשחזה חושף את עצמו, הוא זוכה ללעגה של האשה האחר עליו. לאט לאט היא לומדת להכיר את משמעותה האמיתית

מהפכני ואלדהיים: עשו אהבה

המאלף אותה ואת הסוסים באותו הלהט, לילו סאחר, המורה המרובעת ומפקד המיטרה, המתגאה בהתרת פשעים בטרם התבצעו. בקי צור, אוסף משמעותי לגבי מדינה קטנה המחפשת מהפכה, כשכל אחד מונע למעשה הפוליטי הנאור על ידי מופרעותו הקטנה והאובססיונית. נראה כאילו נטל מאקאביב את רעיונותיו ממיסטר האורגניזם, הישרה אותם במים והוסיף סוכר, כדי לקבל קציפה סכסית ביותר.

המהפכה והאהבה

לילה של אהבה וטיי — לת, תליאביב, ארצות הברית/יוגוסלביה) — זהו עוד מינשר פוליטי הנושא חותם מובהק של דושאן מאקאביב והבוחר לעקץ בחדווה במקום לדקור למוות. ולכן, מי שמחפש כאן את מאקאביב של שנות ה-60 המאוחרות — אמין, מודר, חדשן — יתאכזב. מי שאוהב את הראש המשוער, ההתפרעות החזותית הציבעונית והליצנות האינטליגנטית והמבריקה שלו — ישתעשע.

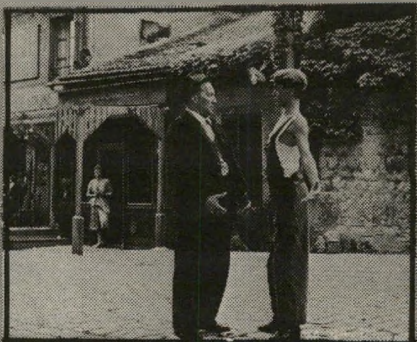
סבטלנה וארגה, מהפכנית צעירה ויפהפיה בשנות ה-20, חוזרת למולדתה, נסיכות ואלד-היים הדימוינית, אישם במרכז-אירופה, כדי להתנקש ברוך החדש. ברובת היא פוגשת את אבנטי, שוטר שבא לאסור את כל הטימוסים הפרובלמטיים העשויים להפריע את מנוחת הציבור ושלא טימוסים אחרים המחכים לה ב"בית, ביניהם אמה ההדוניסטית העליונה, כריס"טופר, הדורר המאוהב בה ללא תקנה, השרת

כולנו יהודים

שנות הסנדוויץ' (דיז'נר גוף, תליאביב, צרפת) — הסיפור המקורי נכתב על-ידי סרז' לנץ. העיבוד הקולנועי נעשה על-ידי ז'אן-פול גרינברג בשיתוף של הבימאי פייר בוטרון. השחקן הראשי, תומס לנגמן, הוא בנו של הבימאי קלוד ברי. מי שקרא את הנובלה ועקב מעט אחרי עבודתם של השותפים האחרים (גרינברג כתב מחזה על נשים יהודיות במתפרה אחרי המלחמה) יבין שבסיס העניין הוא יידישקייט. וזה לא כליכך רע בעיקרון, כי בעינינו איננו יודעים אלה מי יזכיר לעולם שהרודף היה מעם נרדף.

הסיפור, כנראה, אוטוביוגרפי, נסב על השנים שהשפיעו על חייו של הגיבור, מי שעזב את מארש בהיותו ילד וגודל על-ידי מי שמפחה ב"כפר בשעה שהוריו נשלחו למשרפות. הוא חוזר לביתו ומוצא זרים שהתנחלו שם. אין לו אח ורע בעולם החדש והמוכר, לבד מנער, גוי בן גילו, הנותן לו דמי-ניסיעה וספר בהשאלה. אבל

לנגמן ופשוניאק: סימפטיה ליהודים

הידידות שמתפתחת ביניהם נדונה לכישלון וזה גם הלך שבסרט, שכן היחסים האמיתיים והחמים יכולים להיווצר רק עם מישהו "משל-נו", המבין ומרגיש את הלב היהודי, וזהו וויטק משוויאק, השחקן הפולני המופלא, המגלם דמות של סמרטוט גלותי בעל לב זהב, המאמץ את הגיבור הצעיר ומעניק לו בית.

שנות הסנדוויץ' עם אישיותו הכובשת של פשוניאק מעניקות סצינות של חום ועליצות.

פה קבור הכלב

טרנר והוף' (רבי-חן, תל-אביב, ארצות הברית) — מישהו אמר פעם, ואני אפשר שלא לחזור ולצטטו, שאסור לשחק לצד ילד או על-חיים, כי הוא יגנוב לך את ההצגה. במיקרה זה משתלט כלב על הבד ומזלו של תום (ביג) הנקס, המשחק לצידו, הוא שהוא נראה מאז ומתמיד כמו ילד, ועם בייביפייס שכאלה רק הוא יכול לעמוד כשואה מול הכלב.

אחרי צפייה בסרט, שהוא אחד מלהיטי הקומה ההיסטוריים בארצות הברית, אין עוד ספק. חמוד או לא חמוד, הנקס מאבד את ההצגה למיסטר הוף', כלב מסטיף צרפתי (ראה תעודות) שבמציאות עונה לשם "ביסט" (ברוד למה).

אין טעם לפרט את העלילה, שכן אין שם הרבה פרטים שיש בהם איהה שהלא הגיון. אבל רק נצוין שהעניין הוא בשוטר חוקר, כפי שמגיד דיד את עצמו הנקס ורוד-הלחיים ותכול-העיניים, המשתעמם נוראות מחוסר-הפשע בעיר-

בימאי ספוטשוודי וכלב הוף': מי נובח

מגוריו, וכמעט ועוקר לסקראמטו, כדי לחפש אקשן, עד שהוא מוצא אותו אצלו בבית, כשיום אחד מתגלה ליד המזח מעטפת זרוקים 8000 דולר, ולמחרת זרוקה בסביבתם גם גויה. הכלב, מתברר, הוא העד היחיד המסוגל לזהות את הרוצח והסרט כולו הוא פרשת ההי-כרות בין השוטר לחיה בעלת פני-האנוש. שחובב את ידידו הנאמן ביותר של האדם זיל הרבה דיר. לאחרים נראה הסרט אווילי למדי.

סירטי קולנוע בטלוויזיה

*** **כוכב עולה** (יום רביעי, 22 בנובמבר, בשעה 22:05) — סאטירה על עולם הבידור האמריקאי. אמרן צעיר ושאר-תן מבקש לגלות ולטפח כוכבים, אבל בכל פעם שהוא מניח ידיו על סחורה טובה, היא ניטלת ממנו על-ידי שועלים ותיקים ומנוסים יותר. ריי שארקי מרשים בתפקיד הראשי וטיילורד האקפורד חותם על עבודתו הטובה ביותר כבימאי, למרות קצין וגנטלמן שעשה אחר-כך.

*** **מזימות** (יום שישי, 24 בנובמבר, בשעה 22:30) — סירטו האחרון של אלפרד היצ'קוק הוא מותחן סאטירי המצטיין בכל ההברקות של האשף הזקן, בתוספת של חינד סרקסטי המופנה לכיוון הדמויות ולא הקהל. שני זוגות, אחד של הרפתקנים שלומיאליים, השני של פושעים מיק-צוענים, רודפים אחרי חבילת-יהלומים שהסתירו במקום כליכך גלוי לעין, עד שאין איש יכול לגלותם. ברס דרן וברברה הריס הם הלא-יוצלחים, ויליאם דיווין וקארן בלק הם בעלי-הניסיון.

*** **נשיקת הרוצח** (יום שני, 27 בנובמבר, בשעה 23:30) — סירטו השני של סטאנלי קובריק, שאותו עשה עדיין עם סכף שהביא מן הבית. הוא כתב, צילם, ביים וערך תרגיל קטן ומבריק במתח, סיפור על מתאגרף עולה המתאהב בקיחה שהיא פחות תמימה מכפי שהיא מעמידה פנים. בסצינת השיא בסרט, שבה הוא נאבק עם רוצח בתוך בית-מלאכה לייצור בובות חלון-ראווה, יש הרבה מן ההב-רקות החזותיות שהופיעו בסרטים מאוחרים יותר. חובה לחסידי קובריק.

*** **אשת השנה** (יום רביעי, 29 בנובמבר, בשעה 22:05) — הראשון ואולי גם המוצלח שבין הסרטים המשות-פים לצמד קתרין הפבורן וספנסר טרייסי. תסריט שנון, של רינג לארדנר ומייקל קאנין, מסדך בין בתו של דיפלומט, כתבת פוליטית בעלת יומרות חברתיות גבוהות, לבין כתב ספורט שורשי ועממי, שאין ביניהם שום דבר משותף בחיים, מלבד עצם העובדה שהתאהבו ונישאו זה לזה. הנישואין עומדים כמובן על כרעי-תרגולת, לולא היו חוקי הוליווד הרומנטית מכתביבים התפתחות אחרת. בימאי הסרט הוא ג'ורג' סטיבנס.

*** **היא לא יכולה בלי זה** (אלובי, ארצות הברית) — רעיון חכם להחזיר אל המסך את סירטו הקודם של ספייד לי, לקראת הקרנת סירטו החדש עשה את הדבר הנכון. ואם אכן יחזור המסך ומכונות-ההקרנה בקולנוע ותיק זה, שהפך כאחרונה למיקרה-סעד בשל זיקנתו הרעועה, הרי אפשר יהיה לברך פעמיים. זהו בלי ספק סירטו הטוב ביותר של ספייד לי, בימאי שחור בעל ראש מקורי.

של האהבה. סרט הממעיט במילים ומשתמש בתמונה בעוצמה רבה. השחקנים גראצינה שאפולובסקה ואולף לאפושנקו עוזרים לקישלור-בסקי וגעורים במוסיקה הנפלאה, המרגישה את אוירת מעטפת זרוקים המלווה את עשרת סיפורי-המסר של הבימאי הפולני החשוב ביותר בין הבימאים הפועלים היום באירופה.

*** **לילות כבירים** (לב, איטליה, מוצג גם בירושלים) — ג'לייטה מסינה ברמות היסוד שהי תפתחה יותר מאוחר לג'לייטה של